

Sygnatura akt III AUz 189/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jolanta Cierpiął

Sędziowie: **SSA Iwona Niewiadowska-Patzer**

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr.)

Protokolant: **insp.ds.biurowości Krystyna Kałużna**

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2015 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

przy udziale zainteresowanej (...) Sp. z o.o. w P.

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu

na skutek zażalenia M. S.

na zarządzenie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 19 lutego 2015r. sygn. akt VII U 5319/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans SSA Jolanta Cierpiął SSA Iwona Niewiadowska-Patzer

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 19 lutego 2015 r., Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział VII Ubezpieczeń Społecznych, zwrócił odwołanie M. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w P., z dnia 11 czerwca 2014 r., z uwagi na nieuzupełnienie w określonym terminie braków formalnych odwołania, pomimo właściwego doręczenia wezwania do dokonania tej czynności.

W uzasadnieniu zarządzenia Sąd Okręgowy wskazał, że termin do wykonania doręczonego jej wezwania do uzupełnienia braków formalnych odwołania minął odwołującej w dniu 6 lutego 2015 r., natomiast pismo będące wyrazem wykonania sądowego wezwania, zostało nadane dopiero w dniu 13 lutego 2015 r. i pismem tym odwołująca i tak nie uzupełniła wszystkich braków formalnych odwołania, do których była wzywana, tj. nie załączyła jednego z odpisów dokumentów załączonych do odwołania w postaci wyciągu z rachunku bankowego.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył w imieniu M. S. jej pełnomocnik. Zaskarżając zarządzenie w całości zarzucił mu naruszenie:

- art. 467 § 2 i 3 w zw. z art. 130 § 1 i 2 k.p.c. poprzez brak przeprowadzenia czynności wyjaśniających oraz poprzez zwrot odwołania w sytuacji, gdy braki pisma możliwe były do uzupełnienia w drodze wstępnego badania sprawy;

- art. 477⁹ § 3 w zw. z art. 130 § 1 i 2 k.p.c. poprzez brak ustalenia czy przekroczenie terminu do wniesienia odwołania, a w tym przypadku jego uzupełnienia było nadmierne i nastąpiło z przyczyn zależnych od odwołującego się, gdy tymczasem skarżąca uzupełniła braki formalne odwołania z małym opóźnieniem (poza spornym rachunkiem bankowym) oraz pomimo chronicznej choroby dziecka, którym musiała się opiekować.

Mając powyższe zarzuty na uwadze, pełnomocnik skarżącej wniósł o uchylenie zarządzenia o zwrocie i nadanie odwołaniu biegu oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Nadto wskazał, iż cofa wnioski strony o przeprowadzenie dowodu z rachunku bankowego z dnia 9.02.2013 r. oraz zawniósł o przeprowadzenie dowodu z zaświadczenia lekarskiego na okoliczność, że uzupełnienie odwołania nie nastąpiło z przyczyn zależnych od odwołującej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Wniesione zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy, zgodnie z art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. w zw. z art. 126 § 1 k.p.c. odwołanie od decyzji organu rentowego jest pismem procesowym i jako takie powinno spełniać wszystkie wymogi określone w ustawie, zatem do odwołania powinna zostać dołączona odpowiednia ilość odpisów wraz z załącznikami dla stron przeciwnych. Niedołączenie odpisów odwołania wraz załącznikami jest brakiem formalnym, który podlega uzupełnieniu po stosownym wezwaniu strony w trybie art. 130 § 1 k.p.c. Siedmiodniowy termin określony w zarządzeniu wzywającym do uzupełnienia braków formalnych pisma zgodnie z art. 130 § 1 i 2 k.p.c. jest terminem zawitym i po jego bezskutecznym upływie pismo podlega zwrotowi.

Zgodnie z treścią art. 467 § 1 k.p.c., niezwłocznie po wniesieniu sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych, przewodniczący lub wyznaczony przez niego sędzia dokonuje wstępnego badania odwołania. Zakres przedmiotowy owego wstępnego badania określa § 2 wskazanego wyżej przepisu, który stanowi, że wstępne badanie sprawy polega na ustaleniu czy pismo wszczynające postępowanie sądowe spełnia niezbędne wymagania, pozwalające nadać mu dalszy bieg oraz na podjęciu czynności umożliwiających rozstrzygnięcie sprawy na pierwszym posiedzeniu. Paragraf 3 stanowi, że przewodniczący wzywa do usunięcia braków formalnych pisma tylko wówczas, gdy braki te nie dadzą się usunąć w toku czynności wyjaśniających.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że wstępne badanie sprawy polega na lekturze odwołania i jego załączników oraz dołączonych do niego akt rentowych w celu ustalenia czy droga sądowa jest dopuszczalna, czy odwołanie spełnia wszystkie wymogi formalne oraz czy zachodzą przesłanki właściwości rzeczowej i miejscowej sądu. W wyniku tego badania dokonywana jest ocena, które braki formalne pisma wszczynającego postępowanie sądowe dadzą się usunąć w trakcie czynności wyjaśniających sądu, o których mowa w art. 468 k.p.c. (nietamujące postępowania), a które wymagają wezwania do ich uzupełnienia. Oznacza to, że istnieją takie braki formalne odwołania, których usunięcie winno nastąpić w trybie wezwania do uzupełnienia braków formalnych (art. 130 § 1 k.p.c.), a nie w trybie czynności wyjaśniających. Przede wszystkim odwołującego wzywa się do uzupełnienia takich braków formalnych odwołania, które mają istotne znaczenie dla dalszego toku sprawy, np. brak odpisu odwołania, brak żądania, brak oznaczenia strony pozwanej, brak podpisu na odwołaniu, brak pełnomocnictwa. Natomiast braki formalne, tj. brak dokładnego określenia żądania czy brak dokładnego przytoczenia okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie - jeżeli wystąpią, mogą podlegać uzupełnieniu na drodze czynności wyjaśniających.

W przedmiotowej sprawie odwołująca M. S. w terminie wniosła odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 19 maja 2014 r. Do przedmiotowego odwołania odwołująca nie załączyła jednak odpisów odwołania wraz z dwoma kompletami załączników i nie przedłożyła odpisu pisma z dnia 20.08.2014 r. Nadto odwołująca w treści odwołania nie określiła i nie uzasadniła zwięźle zarzutów stawianych zaskarżonej decyzji oraz nie wskazała o co wnosi. O uzupełnienie

powyższych braków formalnych odwołania zasadnie Sąd Okręgowy w trybie określonym w art. 130 § 1 k.p.c., wezwał M. S. stosownym zarządzeniem z dnia 16 stycznia 2015 r., gdyż przedmiotowe odwołanie nie spełniało wymogów określonych w art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, odwołanie powinno zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji, określenie i zwięzłe uzasadnienie zarzutów i wniosków oraz podpis ubezpieczonego albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika. Pismo z dnia 16 stycznia 2015 r., zawierające wezwanie odwołującej do uzupełnienia wskazanych powyżej braków formalnych odwołania, zostało M. S. doręczone w dniu 30 stycznia 2015 r. W piśmie tym zawarto stosowne pouczenie, w którym zakreślono termin i skutek związany z nieuzupełnieniem braków formalnych odwołania w terminie. Odwołująca jednak dopiero w dniu 13 lutego 2015 r. nadała w polskiej placówce pocztowej odpowiedź na wezwanie sądu. Odwołująca M. S. nie przedłożyła jednak wszystkich odpisów załączników dołączonych do odwołania, albowiem pominęła załącznik w postaci wyciągu z rachunku bankowego z dnia 9 lutego 2013 r.

Niezasadny, zdaniem niniejszego Sądu, jest argument skarżącej, iż Sąd Okręgowy winien uzyskać odpisy odwołania skarżącej w trybie czynności wyjaśniających. Jest to taki brak formalny odwołania, który podlega uzupełnieniu w trybie art. 130 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny nie widzi bowiem podstaw do wzywiania strony do osobistego stawiennictwa w Sądzie na posiedzenie wyjaśniające w celu przedłożenia odpisów odwołania – skoro strona może dokonać uzupełnienia tego braku formalnego poprzez nadesłanie stosownych dokumentów drogą pocztową lub poprzez złożenie ich bezpośrednio w sądzie.

Sąd Apelacyjny wskazuje także, iż już sam fakt, iż M. S. uchybiła zawitemu terminowi do uzupełnienia braków formalnych odwołania, stanowi uzasadnioną podstawę do zwrotu odwołania. Odwołująca bowiem nie wnosila o przywrócenie terminu do wniesienia odpowiedzi na wezwanie sądu. Z treści pisma skarżącej takiego wniosku nie można wyczytać nawet w sposób dorozumiany. Zatem nie było rolą Sądu badanie przyczyn opóźnienia. Dopiero w treści zażalenia pełnomocnik skarżącej wskazał na okoliczności mające usprawiedliwić zaistniałe opóźnienie, jednakże już na tym etapie postępowania - wobec braku wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odpowiedzi na wezwanie sądu – okoliczności te nie mają znaczenia. Bez znaczenia na obecnym etapie postępowania jest także to, iż w imieniu skarżącej obecnie jej pełnomocnik cofnął wniosek o przeprowadzenie dowodu z wyciągu z rachunku bankowego, skoro przedmiotem badania jest to czy odwołująca wypełniła w sposób prawidłowy zobowiązanie Sądu do uzupełnienia braków formalnych odwołania, gdzie brak odpisu tegoż dokumentu był jednym z ustalonych przez sąd uchybień.

Wbrew temu, co twierdzi skarżąca, w przedmiotowej sprawie nie nastąpiło również naruszenie treści art. 477⁹ § 3 k.p.c. Już z literalnej wykładni tego przepisu wynika, iż ma on zastosowanie do odwołania, a nie do wezwania do uzupełnienia braków formalnych odwołania. W przedmiotowej sprawie skarżąca odwołanie od decyzji organu rentowego wniosła w terminie, zatem bezzasadnym byłoby badanie przez Sąd Okręgowy przyczyn opóźnienia we wniesieniu odwołania. Inny jest termin do wniesienia odwołania od treści decyzji organu rentowego, o którym wprost stanowi przywołany przepis, a inny jest termin do wniesienia odpowiedzi na wezwanie Sądu do uzupełnienia braków formalnych odwołania.

Reasumując, Sąd Apelacyjny stwierdza, iż braki formalne odwołania M. S., które zostały stwierdzone na etapie wstępnej oceny odwołania, należało usunąć w trybie wezwania o uzupełnienie braków formalnych na podstawie art. 130 § 1 k.p.c. Zatem słusznie Sąd Okręgowy wezwał skarżącą do uzupełnienia przedmiotowych braków formalnych. O ile bowiem w trybie czynności wyjaśniających można dokonać czynności zmierzających do uzyskania zwięzłego uzasadnienia zarzutów, o tyle odpisy odwołania i odpisy załączników dla strony przeciwnej są brakiem formalnym, który podlega uzupełnieniu w trybie art. 130 § 1 k.p.c.

Z uwagi na powyższe, Sąd Apelacyjny, uznając zażalenie za bezzasadne, oddalił je na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans SSA Jolanta Cierpiał SSA Iwona Niewiadowska-Patzer